

P. Krizostom:

Velikemu prijatelju otrok.

† sv. Očetu Benediktu XV.

Mirte smo spletli
mi mali
in zajokali
nad tvojo gomilo...

Mirte smo spletli —
bele solze.
Ž njimi ti venčano
zlato srce.

Kako si nas ljubil!

Bedne — izgnane
žel no si iskal.
Lačnim — sirotam
si kruha dajal.

Kako si nas ljubil!

V nemiru velikem smo mrli —
tolažbo delile so tvoje roke.
Trpeči smo v Rim se ozrli —
molilo je tvoje srce.

Kako si nas ljubil!

Sveti Oče tudi zdaj,
ko k sebi vzel te je Bog,
ne zabi svojih otrok!

